

DEVİRİMCİ İSÇİ

Sayı: 43

Temmuz 1990

2,-DM

KAPIDAKİ TEHLİKE VE GÖREVLERİMİZ

Yeni Yabancılar Yasası 26 Nisan'da Federal Parlamento'da, 10 Mayıs'ta da Federal Konsey'den geçerek Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker'in onayına sunuldu. Weizsäcker'in onaylaması halinde bu yasa 1.1.91'de yürürlüğe girecek. Şu anda cumhurbaşkanının bu yasayı geri göndermesini gerektiren herhangi bir durum yok. Önümüzdeki günlerde herhangi bir gelişme olmazsa, yasa onaylanacak ve böylece, Almanya'da ırkçı-milliyetçi politikalar ve akımlar, yeni yasa mevziler sayesinde toplum üzerindeki etkinliklerini daha güçlü biçimde sürdürebilecekler. Bu durumun, yabancıların-göçmenlerin bundan sonraki yaşamları için önemli bir tehdit olduğu açık.

Gelinen noktada, bu tehdidin neden önüne geçilemediğinin sorgulanması ve bundan böyle nelerin yapılması gerektiğinin belirlenmesi zorunlu olmuştur.

Yazısı, Sayfa: 8-9 da

Başyazı

DEVLETİN SOLA VE BASINA ŞANTAJI

Haziran'ın son günlerinde 2000'e doğru Dergisi ile Halk Gerçeği Gazetesi'nin yayını süresiz olarak durduruldu. Bu dergileri basan matbaa ise 10 günlüküne kapatıldı. Yasaklama ve kapatma kararlarının Olağanüstü Hal Bölge Valisi'nin isteği üzerine İçişleri Bakanı tarafından alındığı açıklandı.

Bu kararlar basın tarafından tepkiyle karşılandı. Hürriyet, Milliyet, Cumhuriyet gibi gazetelerin köşe yazarları, kararın basın özgürlüğünü hedeflediğini, dergi ve gazetelerin sadece mahkeme kararıyla kapatılması gerektiğini içeren yazılar yazdılar. Bir çok kişi, sorunun basın özgürlüğü yönü üzerinde durdular. Gerçekten de, son karar burjuva hukuk kurallarıyla bağdaşmıyordu. Ülkemizde her alanda olduğu gibi basın özgürlüğü alanında da anti-demokratizm hakimdi. Böyle olmakla birlikte 2000'e Doğru Dergisi'yle Halk Gerçeği Gazetesi'nin yasaklanması, daha başka önemli mesajlar içermektedir. Bu kararların arka planında yer alan politika doğru analiz edilmezse, sorun, basın özgürlüğü alanına sıkışır kalır; dolayısıyla tam olarak anlaşılabilir.

Olayın kavranması gereken ilk yönü şudur:

Devamı 2. sayfada

100 Yıllık program:

ANADOLUYU TÜRKLEŞTİRMEK

Yazısı 6-7. Sayfalarda

İSMAİL BEŞİKÇİYE ÖZGÜRLÜK!

Değerli Bilim Adamı İsmail Beşikçi Kürt sorunu üzerine yazdığı kitapları nedeniyle halen tutuklu bulunuyor. İsmail Beşikçi'ye Özgürlük Kampanyası'na katılın!

1 Mayıs'a Yasak TBKP'ye özgürlük!

Yazısı Sayfa: 4-5'de

Değişen Dengeler ve Türkiye

Sayfa 10-11'de

İsviçre'de Baskı Yasaları

Sayfa 12'de

Sandinistler Seçimleri Neden Kaybetti?

Yazısı sayfa 15'de

DEVLETİN SOLA VE BASINA ŞANTAJI

● Devlet, Kürt sorununun çözümünde radikal seçenekleri devre dışı bırakmayı planlamaktadır. Bu sorunun çözümünde geleneksel politikaların henüz terk etmeyen, fakat bu politikaların sorunun çözümünde yetersiz kaldığını gören egemen güçler yeni çözümler arayışındadırlar. Özal'ın Bask sorunu ile Kürt sorunu arasında bağlantı kurması, SHP'nin kültürel ağırlıklı çözüm paketi hazırlaması, siyasal ve askerî çevrelerde değişik çözüm önerilerinin tartışılması, bu arayışın bir ifadesidir. Bu önerilerin hiçbirisini kamuoyu önünde tartıştırmayan egemen güçlerin hislerine en iyi Demirel tercüman olmuştur. Kürtçe'nin serbest bırakılmasını isteyen SHP'nin önerisi hakkında ne düşündüğünü soran gazetecilere Demirel şöyle cevap vermiştir: **"PKK eşkiyası temizlenmeden bunlar konuşulmaz. Şimdi böyle bir yola gidilirse bu, bölücülerin zoruyla kabul edilmiş şekilde anlaşılır."**

Demirel'in yukarıdaki sözleri, egemen güçlerin Kürt sorununun, şimdi olmazsa bile, gelecekte, dil özgürlüğü, bazı kültürel hakların tanınması şeklinde çözümü tasarladığına işaret etmektedir. Bu tasarıların gerçekleştirilmesi için, Demirel'in de söylediği gibi öncelikle PKK'nin bölgedeki varlığına ve etkinliğine son vermeleri gerekmektedir.

İzlenen strateji şudur: **Önce ez, sonra çöz...**

Yani önce Kürt Ulusal Silahlı Direnişi bastırılacak, Kürtler bellerini doğrultamaz hale getirilecek; sonra da **"Kürtçe konuşmak serbest, kültürünüzü yaşatıp geliştirebilirsiniz"** denilecek.

İşte plan budur.

Devlet, bu planı kim eleştirir, bozar ya da teşhir etmeye kalkarsa onun üzerinde baskı uygulamaktadır. Böyle bir baskıya maruz kalmak için PKK'lı olmak gerekmemektedir. **Doçent İsmail Beşikçi, bu plana uygun düşmeyen kitaplar yazdığı için cezaevini boylamakta; Mümtaz Soysal, Doğu Ergil gibi prof.'lar ise bu planı destekleyen konuşmalar yaptıkları için Kopenhag'daki AGİK toplantılarına resmi görevli olarak katılmakla ödüllendirilmektedirler.**

Nisan ayında Çankaya'da yapılan liderler zirvesinde böyle bir plan etrafında uzlaşma sağlanmış olmalı ki, 2000'e Doğru ve Halk Gerçeği'nin kapatılmasına DYP ve SHP'den herhangi bir eleştiri gelmedi.

Olayın ikinci boyutuna gelince:

● Devlet, sola ve basına bir çeşit şantaj uygulamaktadır. Kürt sorunu konusunda resmi tutumu (devlet politikalarını) eleştirenlere yaşam hakkı yoktur. 2000'e Doğru Dergisi ile Halk Gerçeği'nin süresiz, bunları basan İlicak Matbaası'nın ise 10 günlük kapatılmasının ardındaki mesaj budur.

Nisan ayından (SS Kararnamesinin yayınından) bu yana sol dergileri basan tek matbaa olan İlicak Matbaası'na, 10 günlük kapatma kararı aracılığıyla verilen mesaj şudur: **"Kürt sorununa değinen dergileri, komünizmi öven gazeteleri basabilirsin; Kürt sorununda devletin resmi ve milli politikalarını eleştiren, bizim planlarımızı teşhir eden dergileri basarsan seni de süresiz kapatırız."** Bu mesaj'ı, matbaayı mühürlemeye gelen polisler-

den birisi sözlü olarak matbaa sahibine iletmemiş olsa da, kararın anlamının bu olduğu açıktır.

Bunun tüm sola ve basına bir şantaj olduğu besbellidir. Yapılmak istenen, Kürt sorununun resmi çözümüne karşı çıkanları susturmak. Sol dergilere ve basına dayatılan ise şudur:

"Yayına devam etmek istiyorsanız Kürt sorunu konusunda resmi politikalara karşı çıkmayın. Çıkarsanız kapatılırsınız."

Bu şantajın basın ve sol dergileri kısıtlayıcı olduğu görülmektedir. Özellikle sol dergiler, bir açmazla karşı karşıyadır. Şöyle ki:

Türkiye'deki sol dergilerin (bir-iki istisnayı saymazsak) tamamına yakın bir bölümü Kürt sorununun yanısıra Türkiye'nin diğer temel sorunlarının çözümünü için yayın yapmaktadır. Sadece ulusal zulme uğrayanlara değil toplumun tüm ezilen kesimlerine seslenmektedirler. Bu durum, onları yayına devam etmeye zorlamaktadır. Fakat, Kürt sorunu nedeniyle devletin yarattığı ikilem, yayına devamı engellemektedir.

Sol dergilerin bu açmazdan nasıl kurtulacağı belli değil. Bir kısım dergi, sansüre boyun eğmektense kapatılmayı tercih ediyor; bir kısmı ise ara çözümler bularak yayını sürdürmeye çalışıyor.

Bakalım kıldan ince, kılıçtan keskin olan ve üzerinde yürümeyi başaramayanların ateşe düşeceği bu köprüden nasıl geçilecek?

2000'e Doğru Dergisi ile Halk Gerçeği Gazetesi'nin kapatıl-

ması olayının üçüncü boyutu şudur:

● Tahminlerin aksine, iktidar, SS Kararnamesi'nde belirlenen önlemleri aşama aşama yürürlüğe koymaktadır. Kararnamede ilan edilen önlemlerin hepsini aynı anda uygulamak yerine bunlar bölüm bölüm pratige geçirilmektedir. Şok tedavisi metodlarına alışkın olan Özal'ın böyle bir metoda yönelmesi incelemeye değer bir konudur.

10 Nisan'dan itibaren geniş çaplı bir sansür ve sürgün bekleniyordu. Fakat bu olmadı. Nedeni büyük ölçüde bu günlerde açığa çıkıyor: **Devlet Kürt sorunu etrafındaki savaşta hedef küçültüyor. Sorunla ilgilenen herkesi değil, öncelikle PKK'yı, daha sonra da resmi politikalara karşı çıkanları ilan ediyor.** Hukuki, insani, kültürel motiflerle Kürt sorununa -yaklaşılacak ise tarafsızlaşır-mayı deniyor. Özetle devlet, solun bir bölümü dahil, siyasal-toplumsal tüm güçleri, Kürt sorununda yanına çekmeye çalışıyor, bu güçleri kendi cephesine katılmaya zorluyor.

Bu politikanın ne kadar başarılı olacağı belli değil. Gelişmeler, ne yazık ki, (evet ne yazık ki) bu politikanın tamamen olmasa bile kısmen başarılı olduğunu gösteriyor. Bunda, solun dağınıkliğinin, devrimci güçlerin örgütsüzlüğünün yanısıra şovenizmin toplum üzerindeki hakimiyetinin hala güçlü olmasının da rolü bulunmaktadır.

Bu teşbipler, devlet politikalarının boşa çıkarılmasının yolunun nerelerden geçtiğini göstermektedir. Kürt sorunu etrafında bugünkü şartlarda oluşan

dengeleri tersine çevirmek, T.Kürdistan'ındaki ulusal-demokratik talepler ağırlıklı mücadeleyle tüm Türkiye çapındaki demokrasi, özgürlük ve -sosyalizm mücadelesini

bir stratejiye yönelmeyi; bunun yanısıra soldaki dağınıklığı ve keşmekeşi giderecek politikalar üretmeyi, sınıfsal, ulusal ve toplumsal sorunlara doğru çözümler üreten bir Devrimci Hareket yaratmayı, şovenizmin toplum üzerindeki hakimiyetini kırmayı gerektiriyor.

Bütün bunlar kısa sürede ne kadar başarılırsa, devlet politikaları da o kadar erken işlevsizleşecektir. Ne varki veriler, -en azından yakın dönem için- iyimser olmamıza yardımcı olmuyor. Gerçekçi olmak gerekirse, devletin Kürt sorunu konusunda izlediği çok yönlü strateji kısa sürede boşluğa düşeceği benzeniyor.

Süpheşiz böyle bir durum, yurtdışındaki devrimcilerin Kürt ulusal taleplerine sahip çıkma, bu talepler etrafında duyarlılık ve dayanışma yaratma görevini sektöre uğratacak bir gelişme olamaz.

Ağır baskı altında olmalarının yanısıra maddi imkansızlıklar içinde kıvranan Türkiye'deki sol gruplardan ve dergilerden farklı olarak yurtdışındaki grup ve dergiler, anti-emperyalist oluşumları, radikal güçleri, liberal ve sol partileri, kiliseleri, insan hakları kuruluşlarını harekete geçirecek devletin Kürt sorunu konusundaki politikalarını etkileyip kısmen de olsa sınırlandırabilirler.

Bu olanak değerlendirilmelidir.

"Sesimiz duvarları deler"

Ağıtlarımız

Ali Asker'in yeni kaseti yakında çıkıyor

Arif Canyılmaz

(1971... ..)

Halkevleri Burdur subesi yöneticilerinden Arkadaşımız Arif Canyılmaz 25 Nisan 1990'da faşistler tarafından katledildi.

Hesabı sorulacak! Mücadelesi mücadelemizde yaşayacak!

İmpressum:
V.i.S.d.P.: U. Hasselbring
Postfach 91 08 43
D- 3000 Hannover 91

Yazışma adresi:
Devrimci İşçi
c/o. S. Hasselbring
Postfach 26 03
D- 3000 Hannover 1

ÖDEMELER:
Stadtparkasse Hannover
Y. Aydın
Konto Nr.: 253 07 096
BLZ: 250 501 80

Fransa 7,- ff
İsviçre 2.- sfr
Hollanda 2,-50 hfl
Avusturya 15,- s.
Belçika 50,- bfr

İsveç 10.- skr
Danimarka 10.- dkr
İngiltere 0,80 £
Norveç 8,- nkr
Avusturya 2.50 \$

Vakıf Bozdağ
Seni unutmuyacağız

A.T.I.G.D Demeği çalışmalarında yoğun emeği geçen Arkadaşımız Vakıf Bozdağ'ı 19.05.1990'da Trafik Kazasında Yitirdik.

Saygıyla Anıyoruz
Amsterdam'dan arkadaşları

Zeki Adısz

Kürdistan Halkının yetiştirdiği yiğit devrimci, TSK Genel Sekreteri Zeki Adısz yakalandığı hastalık sonucunda aramızdan ayrıldı.
Saygıyla anıyoruz.

1 MAYIS'I YAŞATTIK

MÜLHOUSE

Bizler Mulouse ve çevresi Devrimci Yol taraftarları olarak her sene olduğu gibi bu sene de 1 Mayıs işçi bayramını coşkulu bir şekilde kutladık. Bulduğumuz bölgede Fransanın en büyük işçi sendikası olan CGT'nin düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşüne 600-700 civarında kitle katıldı. Geçen yıllara nazaran bu yılki 1 Mayıs'a katılım kitlesel ve coşkuluydu. Bazı eksikliklerimizin olmasına rağmen 1 Mayıs olumlu geçti. Bu gibi olumlulukları uzun vadede kılabilmek için diğer sol güçlerin taraftarlarıyla Mulhouse özyükünde demokratik kitle derneği (ATTM) oluşturduk. Bundan sonraki çalışmalarımızın daha kitlesel ve örgütlü olacağı düşüncesindeyiz.

Yaşasın Yabancıların Demokratik Eyleminin Birliği

Mulhouse

Devrimci İşçi taraftarları

Duisburg: 1 Mayıs Birlik Dayanışma ve Mücadele Günüdür.

Almanya'da her yıl olduğu gibi DGB'nin düzenlediği 1 Mayıs kutlamaları Duisburg'da da yapıldı. 4000 kişi civarında katılım olduğu 1 Mayıs mitinginde yabancılar içeriğinde çoğunluğunu Türk ve Kürdiler, devrimci güçleri oluşturuyorlardı. Bizler Devrimci işçi taraftarları olarak, yürüyüşe dışındaki diğer Türkiyelilerle birlikte oluşturulan devrimci blokta yerimizi alarak, 1 Mayıs'ın sadece işçi sınıfının 8 saatlik iş günü mücadelesi olmadığını, aynı zamanda hayatın her alanında, işçi sınıfının ve ezilen halkların somut ve güncel taleplerinin, dile getirildiği ve bu taleplerin siyasal mücadeleyle birleştirildiği, Söz, Yetki, Karar ve İktidarın tüm emekçi güçlere ait olması gerektiğini dile getirdik. Özellikle 90'lı yıllarda Revizyonist blokun çöküşü sonucu, sosyalizme güvenin yitirildiği ve onun iflas ettiği yolundaki iddialara karşı, sosyalizmin ve devrimci mücadelenin yürütülmesinin gerekliliğine vurgu yaptık. Devrimci işçi kortejinde yer alan 100 kişilik bir kitleyle katıldık.

Duisburg Devrimci İşçi

HAMM

Her ne kadar henüz tam anlamıyla istediğimiz boyutta ayakları yere basan bir aşamada olmasak bile, Yabancıların Demokratik Kitleleri Birliği yönünde olumlu adımlar atmış bulunmaktayız. Bunun en güzel örneklerinden birini de 1 Mayıs yürüyüşünde sergiledik.

DGB'nin düzenlediği geleneksel 1 Mayıs yürüyüşü ve mitinginde, sosyal demokrat partinin seçim propagandası yapacağı bir alan olarak görüldü ve sendikalarında tutumları gereği, 1 Mayıs'ın mücadelecilik özüne gölge düşürdüğü, geleneksel işleyiş dışında, güncel sorunları öne çıkaran alternatif bir tavrı sergiledik. 1 Mayıs yürüyüşünü, gündemdeki yabancılar yasa tasarisine ve ırkçılığa karşı tavrı öne

STUTTGART

Türkiye'de olaylı geçen 1 Mayıs Stuttgart'ta 5000 kişinin katılımıyla kutlandı. Her yıl olduğu gibi DGB yine diğer uluslardan sol gruplara söz hakkı vermedi. Bu yanlış tutumda DGB'nin olduğu kadar Türkiye'li sol gruplarında o kadar hatası vardır. Bizde dahil olmak üzere 1 Mayıs'ın geldiğini 15 Nisan'da gören sol gruplar bir araya gelip alternatif 1 Mayıs eylem birliğini oluşturamadık.

Stuttgart Devrimci İşçi olarak DGB'nin düzenlediği mitingde katıldık. DGB'nin yabancılarla miting alanında söz vermeme mantığını protesto etmek için miting alanından erkenden ayrıldık. Bu tutumumuz DGB'li sendikacılar tarafından dikkat çekmiş olacak ki tartışmalar

NÜRNBERG

Nürnberg'de yapılan geleneksel 1 Mayıs, Alman sendikalar birliği (DGB)'nin düzenlediği yürüyüş ve miting 6000 kişinin katılımıyla kutlandı.

Bu yıl göze çarpan, katılımın az olması ve katılanların yarısının yabancı olması idi. Özellikle yabancıların kortejleri daha canlı ve daha coşkulu oluştu bütün herkesin ilgisini çekti. Yürüyüş boyunca yabancılar Türkiye Kürdistanındaki gelişmelere karşı pankartlar taşıdı ve sloganlar attılar.

1 Mayıs öncesi Türkiyeliler ve Kürt grupları arasında Türkiye'de gelişebilecek olaylara karşı anında tavr

çıkaran; "ırkçılığa ve yabancı düşmanlığına karşı demokratik blok" oluşturarak, yürüyüş boyunca attığımız, konuya ilişkin sloganlarla mücadele alanına dönüştürdük. Zaman zaman yürüyüşe katılan Almanlarca ve çevreden seyredenlerce alkışlanan ve sloganlarımızı desteklenen "demokratik blok"ta 150 kişinin üzerinde Türkiyeliler yürüdü. yürüyüş boyunca Türkiye'deki 1 Mayıs mücadelesini ve faşist rejimi konu alan sloganlarla gösterimizi daha anlamlı hale dönüştürdük.

YAŞASIN YABANCILARIN DEMOKRATİK KİTLESEL BİRLİĞİ

1 MAYIS MÜCADELE GÜNÜDÜR

IRKÇILAĞA VE YABANCI DÜŞMANLIĞINA KARŞI BİRLEŞELİM

Hamm Demokratik Kültür ve Eğitim Derneği

olumlu yönde tepki gösterenler çoğunluktaydı.

Aynı anda DGB'nin mitingini dışarıda miting yapan Bolşevik Partizan, Kawa gibi gruplar miting alanına gelerek DGB'nin mitingini sabotaj etmek istediler. Polisin gelmesiyle birlikte anı terk ettiler. Aslı duran FAC bayrağını yırtan bu grup alman basınında olumsuz tepki yarattı.

Bu olumsuzluğun faturasını ne yazık ki "terör örgütü" kurmaktan Düsseldorf'ta yargılanan Kürdistan işçi partisine çıkartıldı. Kendiliğinden ve olumsuz eylemlerle DGB haksız durumdaki durumu düştü.

DGB'nin "Hangi birine söz hakkı verelim" türü iftiralara sol grupları arasında bir sözcük seçip bu haksız iftira ortadan kaldırılabildi. Ancak bu yapılamadı.

Başka 1 Mayıs ve diğer eylemler için gerçek amacına ulaşması için böylece çocukça hırçınlıklar ve sektelemleri terk etmek hem gerekli hemde zorunludur.

Yaşasın 1 Mayıs

Stuttgart D.İ.

pankartlarını açtılar. Komitenin müdahalesine rağmen bahsedilen grup olumsuz sekte tarafından vazgeçmediler.

Korsan yürüyüş, konsoloslüğün önüne kadar geldi ve hazırlanan, üzerinde Mehmet Akif Dalgı'nın fotoğrafı bulunan bir siyah çelenk TC konsoloslüğünün önüne bırakıldı.

Mitingde Yeşiller ve DGB'den birer yetkili konuşma yaptılar. Hazırlanan ortak konuşma yapıldıktan sonra saygı duruşu ve devrim andi içildi ve korsan gösteri başarılı bir şekilde son buldu.

Nürnberg Devrimci İşçi

BERLİN

Yabancılar yasasına karşı oluşturulan eylem platformunun düzenlediği 26 Nisan 1990 tarihinde büyük mitingde katıldık. Ve burada yaşanan içeriği ve taleplerimiz üzerine türkçe bir bildirinin hazırlanması ve mitingde okunmasından sonra kendiliğinden gelişen bir yürüyüşe dönüştü.

1 Mayıs 1990'da Berlin'de iki türde 1 Mayıs kutlamaları yapıldı. Önce sendikaların düzenlediği bir yürüyüş vardı. Bizde yürüyüşte yerimizi Devrimci İşçi olarak aldık. Ve değişik pankartların taşındığı 1 Mayıs yürüyüşü öyle saatlerince bitti. Fakat ikincisi olan Devrimci 1 Mayıs kutlamaları başka bir yerde yürüyüş olarak başlamıştı. Yine biz Devrimci İşçi olarak Alman sol grupları, Türkiye ve T.Kürdistanlı sol gruplarla birlikte yer aldık. 1 Mayıs'a ilgili konuşmalarla birlikte bittiği sanılan ve şenlik haline dönüşen 1 Mayıs kutlamaları daha sonraki saatlerde bir başka türden kutlamalara dönüşmüştü. Türkiye'li gençlerin (kendiliğinden) ve Alman gruplarla birlikte iş yerlerine ve bankalara karşı saldırılar ve tahribatlarına dönüştü. Polis olaya müdahale edemiyordu ve bu arada

oldukça fazla polisin yaralandığı ve polis otosunun tahrip edildiği görülmüyordu. Daha sonra ise polis olaya hakim oldu ve yaklaşık 130 civarında Türk gençleri polis tarafından gözaltına alındı. Bunların bir bölümü serbest bırakıldı ve diğer bir bölümünün yargılanmaları devam ediyordu. Ancak bu arada dikkatli çeken ilginç gelişmeler oluyordu örneğin: Yasanın Berlinde görüşülmesi esnasında 1 Mayıs olaylarında Türklerin bu olayları çıkarttıkları ve bütün olaylardan sorumlu tutulacakları ve bu nedenle bu yasanın hemen kabul edilip işlerliğe girmesi isteniyordu. Diğer taraftan ise Berlinde Türkiye lobisini oluşturmaya çalışan Türkiye'li iş adamları ise 1 Mayıs'ta yer alan polislere yemek ziyafeti vererek onlardan özür dileyiyorlardı. Ancak bu konuda yetersiz kaldığımızda gözönüne alınacak olursa Berlin ögütülünde böylesine kendiliğinden gelişen olayları daha doğru önderlik edilmesi ve müdahale edilmesinin gerekliliği tesbit edilmiş oluyordu. Yeni bir gençlik örgütlenmesinin çalışmalarına başlanmıştır. 12 Mayıs 1989 tarihinde bir Alman faşist tarafından öldürülen Ufuk Şahin'in ölümünün 1 yılında öldürüldüğü yerde faşizm ve onun elikanlı canileri bir kez daha lanetlendi. Saygı duruşu ve Ufuk Şahin ölümüne üzerine yapılan konuşmadan sonra yine kendiliğinden bir yürüyüş geçildi. Bu eylem platformunda yer alan gruplar, (Devrimci İşçi, DİDF, Antifa, Halkevi)

Berlin

Ulm'da Yabancılar Komisyonu Seçimleri Protesto Edildi

Her 5 yılda yapılan yabancılar danışmanlığı (Ausländer Beirat) seçimleri içeriği ve işlerliği değişikmiş gibi gösterilerek yabancılar komisyonu (Ausländer Ausschub) adı altında 24 Haziran 1990 tarihinde Ulm'da yapıldı. Bu seçimlere nasıl gelindiğini gazetemiz Devrimci İşçi aracılığıyla bir kez daha kamuoyuna duyurmayı gerekli gördük.

Bilindiği gibi yeni yabancılar yasasına karşı Ulm'da da Sol Kanat ve Göçmenler Girişimi adı altında sağcıların, sosyal demokratların ve sol geçenin bazı örgütçülerden oluşan iki platform vardı. İkinci platformu eleştiren, ırkçılara ırkçılığa karşı mücadele edilemeyeceğini, anlamsız birliklerin yanında yer almayacağımızı sürekli belirtmiştik. Daha doğrusu tartışmalara çağırılmadığımız halde katıldık ve gelişmeleri izlemeye çalıştık. Newroz bildirisinin dağıtılmasına bile tahammülü olmayan insanlarla yabancılar komisyonu ve ırkçılığa karşı nasıl bir tavır alınması gerektiğinin doğruluğunu, yanlışlığını okuyuculara bırakıyoruz.

Bilindiği gibi Türküyle faşist güçler Serdar Çelebi önderliğinde dışarıya karşı biraz yumuşak görünebilmek amacıyla İslam Kültür Merkezleri adı altında yeniden ortaya çıkmaya başladılar, benzeri bir toplantı da Ulm'da Serdar Çelebi eşliğinde yapıldı.

Gelelim Yabancılar Komisyonu seçimlerine: Yine sosyal demokratlar ve sözümona solcular ve kendisini fesetmek zorunda kalan TKP'ilerin Türk Danışarında desteklediği bir listeyle propaganda yapmaya, tüm demokratlara gitmeye çalıştıklarını öğrendik. Bizlere de "Bak görüyorsunuz camiler listesinden seçime katılanlar faşistler, bizler katılmayıp faşistleri mi seçtirelim."

dediler. (Yabancılar yasasına karşı oluşturulan platformda bunları bizlere karşı sadece dinciler, bilinçsiz insanlar gibi göstermeye çalışıyorlardı. Sözümona solcular da kiliselerle dayanışma yapıyoruz da camilerle neden yapmayalım diye savunuyorlardı.)

Diğer gruplara gelince: Son zamanlarda güncel sorunlar etrafında tavırlarını (tavırsızlıklarını) belirtmemenin sıkıntısı içindeler. DİDF'iler genelde boykot yaptıklarını, fakat burada birşeyler yapamayacaklarını belirttiler. TKP/ML ise, taraftarlarını serbest bıraktıklarını tavır belirtmeyeceklerini söylediler. Ve diğerleri bir kez daha içine düşükleri politik çözümsüzlüklerini ortaya koydular. Ve bizzat da uyuşamadıkları TKP'li ve diğerlerine bir -çokları bile bile ayıp olmasına misal oy kullandılar. Ulm Devrimci İşçi ve Türki Komite Ulm Neu-Ulm olarak seçimleri protesto karar aldık. Olayı basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurduk, yerel gazetelerin tümünde ve radyolarda geniş yer aldı. Bazı adaylar ve Türk-Danışar belediyesinin yanında olduklarını gösterebilmek için karşı bildiri (içeriği bizim yazdıklarımızın aynısı olmakla birlikte sonuçta protesto yapılması yanlışdır.) yazmaya çalıştılar. Bir hafta boyunca gazetelerin gündemlerinde kaldık. Durum izleyenlerin Türki Komite'nin ve Devrimci İşçi'nin politik tavırının doğruluğunu kavradıklarını sanıyoruz. Seçim günü seçimlere neden katılmadığımızı açıklayan bildirimimizi dağıttık ve üzerinde "Yabancılar Komisyonu aİdatmacasına hayır herkese seçme hakkı." yazan pankartlarımızı açtık. Canlı tartışmalar yapıldı, bildiri okuyan bir çok insan seçimlere katılmadı ya da tartışmaya çalıştı. Çünkü insanlara bir şeyler yapıyorumuz gibi

bir izlenim verilmeye çalışılmış insanları aldatılmıştı. Seçimlerden önce seçim günü yüzlerce Türkçe ve Almanca bildiri dağıtıldı.

Oylama yapıldı, sandıklar açıldı. Yabancılar danışmanı konuşmasının başında bütün protestolara rağmen seçimlere katılımı sevindirici olduğunu insanların profesyoya almadan onları kullandıklarını açıkladı. Konuşması ilerlerken 1985'de katılımı Türkler'de %45 olduğunu 1990'da %27,2 olduğunu, genelde %19'a düşüğünü buda yabancıların artık seçim hakkı istediklerini bir göstergesi olduğunu anlamaya çalıştı. Biraz matematik-ten anlasaydı seçmen sayısının artmasına rağmen katılımı düşüğünü ve protestonun ne derece haklı olduğunu ve başarıya ulaş-ğın anlardı, meseleyi çarpıtmaya çalışmazdı.

Sonuçta bütün bunlarla birlikte bu konuda zaferimiz basına tekrar aktardık ve yerel gazeteler bu konuya geniş yer verdi.

Ulm seçimlerinde gösterilen tutarı ve kararlı tutum sayesinde Yabancılar Komisyonu seçimleri aldatmacası kamuoyunu aydınlatma, ve kendil sorunlarımızı sahip çıkma kampanyasına dönüşmüş-tür.

Yabancıların sorunlarının çözümünde devrimci tavırsız kalamaz/kalmamalı.

Yabancılar Komisyonu aldatmacasına hayır!
Seçme ve seçime hakkı ve eşit haklar istiyoruz.

Ulm Devrimci İşçi

Kürt Halkı Üzerine: LOZAN'DA SEMPOZYUM

27-29 Nisan tarihlerinde Lozan'da yapılan Kürt halkının taleplerini Batı kamuoyuna duyurma girişimi aşağıda özetlenen sonuç bildirisiyle bitirildi.

SONUÇ BİLDİRİSİ

-Kürdistan'ın sömürgeleştiğinden kurtulması, ülke kaynaklarının Kürt halkı tarafından kullanılması.

Kürt halkı, henüz kendisini uluslararası planda saygın bir şekilde temsil edememektedir. Bu konuda yardımcı olunması.

-Tüm dünyaya Irak'ın Kürt halkına yaptığı soykırım (jenosit) tanımını hatırlatmak.

-B.Milletlerin, bugüne kadar yaptığının tersine, konuyu halkların kendi kaderlerini tayin hakkı ve insan haklarına saygı temelinde barışçıl (Résoudre pacifiquement) ele alması ve ciddi olarak ilgilenmesi.

-Andrei Sakharov'un 13 Ekim 1989'da önerdiği gibi Kürt sorununu B.M.'in olağanüstü oturumunda tartışılması.

-Tüm ulusal, uluslararası hükümet, örgüt ve demokratik yapıların malının bu öneriyi desteklemeleri.

-Kürtlerin yaşadıkları ülke hükümetlerinin Kürdistan'da insan haklarını ihlallerini durdurmaları, Kürt halkının varlığını kabul etmeleri, onların dillerini konuşmaları ve ekonomik kalkınmalarını sağlamaları.

-Bu sempozyumu örgütleyen İsviçreli MODS (BODS-MADS) ve İsviçre'de yaşayan Kürtler'e teşekkürler.

SEMPOZYUM'UN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Son bir yıldan beri uluslararası planda sıkça tartışılan Kürt sorunu Lozan'da da gündemdeydi. Paris'te yapılan Kürt konferansı ve sempozyumdan çıkan sonuç bildirileri aşağı yukarı aynı niteliktedir.

Ortaya çıkan ve aynı nitelikte olan bir başka şey daha varki gerçekten tartışılması gerekmektedir. Kürt halkının gerçek talebi olan bağımsızlık, demokratik ve laik Kürdistan istemi çeşitli "aydın" Kürtler tarafından ifade edilmeye çalışıldı. Bu haklı istem açıkırkı tartışılmaz. Yalnız değinmeye çalışacağımız bir iki noktayı da gözardı etmeden doğru olmayacağı kanısındayız.

Kürt halkının istemleri bizzat kendisi tarafından mı yoksa bugün Kürdistan'da marjinal durumda olan örgütçüler ve barutları bitmiş kariyer peşinde olan "aydınlar" tarafından mı dile getirilmiş veya savunulmalıdır?

Kürt halkı bu paradokstan çıkamamaktadır. Akli başında herkes halkın işlerde kendi ağırlığını koymasından yana olmalıdır. Bunun yerine böylesi organizasyonları kendi kişisel veya kaçıt üstündeki marjinal örgütlerine maletmeye ve puan kazanmaya alet olarak kullanmak hiçte Kürt halkının somut taleplerine denk düşmemektedir. Oynamak isteyen rol halkın istemleriyle çalışmaktadır.

Burada görev marxist Kürtler'e düşmektedir. Yılmazdan, usanmadan halklar arasında eşit haklar ve kardeşlik şıranı almak ve gerici-ırkçı anlayışın her alanda mahkum etmek gerekmektedir.

Halkımızın, Kürt halkının Avrupa'dan istediği sadece demokratik, insani dayanışmadır. Bağış değil. Halkımız hiçte bu kadar aciz ve alternatifsiz değildir.

İşin ilginç diğer bir yanı da; Sempozyumdaki atölyelerden biri olan Kürdistan'da azınlık hakları ile ilgili konuda alınan ilkel anti demokratik tutumdur.

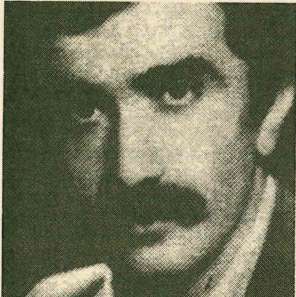
A. Latif
Genevre

Türk Yunan Dostluğu ve İletişim Kampı

Türkiye ve Yunanistan'dan çeşitli çevrelerin katılacağı, amacı daha yakından tanışma, ortak sorunlar çerçevesinde tartışma ve ortak bir şeyler yapabilmeyi yollarını arama olan bir kamp düzenleniyor. Kamp, 18-27 Ağustos tarihleri arasında Sakız (Hios) Adası'nda yapıyor.

Kamp Yunanistan'daki çeşitli hareketler tarafından düzenlendi. Bunların arasında Sigma Dergisi, -Radyo İstasyonu Hios FM, Türk-Yunan Halkları Dayanışma Derneği, Hios Adası Çevrecileri ile Askerlik

Karşıları yer alıyor. Kampa Türkiye'den Yeşiller, Anti-Militaristler ve konuya ilgi duyan çevreciler çağırıldı. Böyle bir kampın Sakız Adası'nda düşünülmemesinin sebebi, adanın ekolojik yıkımı ve askerleştirilmesi. Kampta çeşitli tartışmalar ve grup çalışmaları yapılacak. Konular şunlar: Türkiye ve Yunanistan'da anti-militarizm, Ege'nin askerleştirilmesi, Doğu Ege kıyılarında Türkiye ve Yunanistan arasındaki gerginliğin ekolojik ve ekonomik sonuçları, askerlik sorunu, her iki ülke insan hakları.

**Mehmet Ali
Çetin**

Ankara Devrimci Yol Davası sanıklarından sevgili kardeşimiz, Devrimci Arkadaşımız Eczacı Mehmet Ali Çetin'i bir trafik kazasında yitirdik.

Anısını ve mücadelesini yaşatacağız

Timur Opuz

Yıllardır boyu Devrimci faaliyetlerde bulunan ve 52 yaşında aramızdan ayrılan arkadaşımız, Ağabeyimiz Timur Opuz'u saygıyla anıyoruz.

**Mülhouse
Devrimci İşçi**

Nikaragua'da yapılan seçimler ve

Sandinistler'in seçimleri kaybetmeleri devrim sonrası iktidar güçlerinin burjuva ve burjuva demokratik güçlerine karşı tutumunu güncel tartışma konusu haline getirdi.

Arkadaşlarımızın konuyu kaynağından araştırma ve sandinist liderlerle görüşme çalışmalarını sürmekte. Önümüzdeki sayılarda bunları aktarmaya çalışacağız.

Konuyu farklı yönleriyle değerlendiren ve bir çok konuda somut veriler sunan Amerika'daki bir arkadaşımızın gözlemlerini içeren bu yazıyı konulara açıklık getireceğini düşünerek aynen yayınlıyoruz.

Devrimci İşçi

24 Şubat 1990 akşamı ABD haber ajanslarını dinledikten sonra gönül rahatlığı ile yatımdım. Tüm haberler, ve seçim öncesi anketler ki, bunları Wall Street Journal, Washington Post gibi büyük gazeteler de dahil, Sandinistalar'ın ezici bir çoğunlukla kazanacaklarını gösteriyordu. Aynı hafta American Halk Televizyonu'nda (National Public Broadcasting Service, NPBS) Daniel Ortega ile yapılan bir röportajda, Ortega "seçimi kaybederseniz hükümeti bırakacaksınız?" sorusuna büyük bir gönül rahatlığıyla, "seçimi mutlaka kazanacağız. Olmayan bir şeyi saymak yanlış olur" diye cevap veriyordu. Muhabir "ya kaybederseniz?" diye tekrarlınca, Ortega yine aynı güvenle, "seçimi mutlaka kazanacağız" diye karşılık veriyordu. Ayrıca, 21 Şubat'ta yapılan Sandinista seçim yürüyüşüne 800.000 insan katılmıştı. Bu Nikaragua'nın tarihinde yaşanan en büyük yürüyüşü. 24 Şubat akşamı gönül rahatlığıyla yatmanın nedeniydi bunlar. Ne yazık ki, 25 Şubat sabahı, kısa dalga radyodan dinlediğim haberler inanılacak gibi değildi. ABD'nin desteklediği Ulusal Muhalefet Birliği (National Opposition Union, UNO) Nikaragua seçimlerini önde götürüyordu. kulaklanma inanamadım. Dünyanın dört bir yanındaki, ilerici, demokrat, devrimci, halktan ve emekten yana olan her insan gibi o gün benim için çok özgül bir gündü. Sosyalizmin kalelerinden birisi daha yıkılmak üzereydi. Dünya'nın ucunda açan bir gül solmak üzereydi.

Sandinistalar seçimleri neden kaybettiler? Bu sorunun doğru cevabını bulmak dünya sosyalist hareketi ve özellikle yeni gelişmekte olan devrimci hareketler için büyük önem taşımaktadır. Burada, çeşitli kaynaklardan edindiğim yorumları ve haberleri birleştirerek bir sentez yapmaya çalıştım. Kaynakların çeşitliliği ve yorumların çok yönlülüğü açısından, bu yazının okuyucularına faydalı olacağı kanısındayım.

Sandinista halkı kalbiyle oy vermedi

Nikaragua devrimini çözüde açan bir güle benzetmek çok yarıncı bir şey. Sandinistalar, Somaza alanında tanınanıyla bir enkaz devralmışlardı. Coğrafi özellikleri ve stratejik önemi bakımından, Nikaragua devrimini yaşatmak çok hassas dengelerle dayanıyordu. Ve devrimin yaşaması için gerekli ekonomik bağlantılar ABD tarafından sabot edilmiş devrimin başlangıcından bu yana ekonomik ambargo uygulanıyordu. ABD dünya politik arenasındaki nüfuzunu kullanarak Sandinistaları yalnız bırakmak için elinden gelen her şeyi yapıyordu. Ayrıca sekiz yıldır ülke ABD'ni ağıttan desteklediği ve bizzat asker danışmanlarıyla katıldığı Kontralar'a savaş halindeydi. Ekonomik kaynakların çoğu bu savaşa ve olası bir ABD işgaline karşı duracak Sandinista Ordusu'na harcanıyordu. Bu şartlar altında, Sandinistaların (görünürdeki) her türlü gayretlerine rağmen ekonomik durum düzelmek bir yana, her geçen gün daha da kötüye gidiyordu. Örneğin: 1989 yılında Nikaragua halkı, % 30.000'e yakın enflasyon oranı yaşamıştı. Geçen 10 yıllık sürede, ortalama reel gelirdede % 70 gerileme olmuştu. (Kaynak: Socialist Action, Vol. 8, No.

3, March, 1990) Bu şartlar altında, çoğu yorumcular için, Nikaragua halkının kalbini dinleyerek değil de midesine düşünerek ABD destekli Violatta Chamorro koalisyonuna oy vermeleri doğal bir sonuç olarak nitelendirildi. Anket katılmış olanların çoğu, örneğin: Devlet memurları vs. işlerini kaybetmek korkusuyla yalan söylediler, Sandinistalar'a oy vereceklerini bildirmişlerdi. Ama gerçekte bir altı yıl daha, bu ekonomik bunalıma, savaşa, ve açlığa oy veremezlerdi.

miydi? Yani oylar satın alınamamıydı? Ülkeye illegal yollardan aktarılan paranın bu denli büyük miktarlara ulaşması insanın aklına ister istemez bu soruları getiriyordu. Elbette ki, yaşama standartları çok düşük olan, Nikaragua'lıların oylarını satın almak olası bir şeydi. Bunu doğrulayan önemli bir haberi aktarıyorum.

"Nikaragua'daki bir ABD'li rahibinin bildirdiğine göre, seçimden sonra bir çok Nikaragua'lı gelip çok pişman olduklarını,

1 milyon oy ediyor.

Sovyetler Birliğinin rolü
Deniliyorki Sovyetler Birliği Nikaragua'nın bu zor günlerinde gereken ekonomik dayanışmayı göstermedi (Sandinista yanlıları) yada göstermedi Socialist Action (Mart 1990) göre Gorbachov Nikaragua ekonomisi için çok gerekli olan petrol ve petrol ürünlerini kesme tehdidini savurarak, Sandinistaları hiç

gide yunmuş yıkanmış, kusursuz ve hatasız olarak gösterilmesi, elbetteki bu yenilginin sorumluluğunun büyük bir payı onların omuzlarında idi. Sandinista devrimi hiç bir zaman sosyalist bir devrim değildi. (Dr. Carlos Tablada, 3 Nisan 1990 Pittsburgh (ABD) konuşması. (Not Dr. Tablada Havana Üniversitesi'nden bir öğretim üyesi, ekonomist ve yazardır.) Kendisine Sandinistalar'ın seçimleri neden kaybettikleri sorulduğunda cevabının en dikkat çekici yanı buydu Dr. Tablada'nın tabi ki ABD emperyalizminin sürdürdüğü ekonomik ve askeri savaşın getirililerinden bahsettikten sonra, sözünde bir devrimin yaşamasının devrimci gereklerine getirdi. Carlos Tablada şunları saydı:

- 1- Hiç bir zaman düşmanın sözüyle hareket etme
- 2- Hiç bir zaman düşmanın gücünü az görme
- 3- Kitlelerden bağlarını koparma. Bir adım ilerde ama büyük bir mesafe bırakmadan ilerle
- 4- Sosyalist partinin liderliğini ve örgütlenmesini ihmal etme (yazının notu: Bunlar konuşmadan hatırlayabildiğim kadarıyla aklımda kalanlar. Her şeyi kelime kelime aktarmamış olabilirim) Anlayabildiğim kadaryla Carlos Tablada Sandinistalar'ı sosyalizmin gereklerini uygulamamakla, kitlelerden uzaklaşmakla, ABD'nin oyununa gelmekle ve en önemlisi kendilerine çok güvenip düşmanın gücünü yanlış hesap etmekle eleştiriyordu.

Bu konuyla ilgili bazı verileri Socialist Action dergisinin Mart 1990 sayısından aktarıyorum: Sandinistalar sürekli olarak karmaşık bir ekonomi sistemini savunmuşlar. Halen ekonominin % 60'ı (hatta tarımda daha fazlası) özel sektöre tarafından kontrol ediliyormuş. Bu sermayedarlar kapitali yurt dışına kaçırıp ki bu miktar 1989 yılında 1,7 milyar dolar civarında, ekonominin tüm bozukluklarından Sandinista idaresini sorumlu gösteriyorlarmış. Diğer taraftan, toprak reformundan önce 70.000 aile yararlanmış, diğer 60.000'e yakın köylü ailesi devletten hiç bir toprak yardımı alamamış. Bütün bunlara rağmen Sandinistalar, Nikaragua kapitalistleriyle bağları koparmak şöyle dursun, bu seçim kampanyasında bağları daha da güçlendireceklerini vaat etmişler. Bu durumu Tahmas Borge (bir FSLN kumandanı) şöyle özetlemiştir: "İşçi sınıfını ekonomik plan uğruna, stratejik planın bir parçası olarak feda ettik. Öte yandan burjuvazi, sürekli olarak direniyor ve hatta bazen politik nedenlerle ekonomiyi boykot ediyor." (Kaynak: New Left Review, July-August 1987).

İstemedikleri Arias barış planını imzalamaya zorladı. Hatta Joseph C. Hirsch (6 Şubat 1990 Christian Science Monitor)'a göre Sovyetlerin petrol göndermeleri, yada petrol almak için para yardımı yapmaması sonucu, Ortega komşu Latin Amerika ülkelerinin isteklerine karşı koyamadı ve Arias barış planını imzalamak zorunda kaldı. Bu plan Kontralar'a pazarlık yapma ortamı hazırladı. Tutuklu Samoza yanlılarının ve Kontralar'ın serbest bırakılmalarına yol açtı. Ve en önemlisi, Kontralar'ın ABD'den sınırsız yardım olarak serbest seçimlere katılabilmelerine olanak sağladı. Diğer bir yorumu göre, SSCB zaten çok sorunu ve her geçen gün daha kötüye gitmekte olan kendi ekonomik sorunlardan böylesi bir yardımı yapamadı ve bu Sandinistaların çöküşüne yol açtı.

Sandinistaların sorumlulukları ve hataları

Yukardaki yorumların bir eksiği yanı Sandinistalar'ın bu tarihi yenil-

ABD UNO'ya 20 milyon dolar seçim yardımı yaptı.

Seçimlerden önce ABD'nin muhalefeti (UNO'ya) açıktan para yardımı yaptığı bilinirdi. Resmi rakamlar bu yardımın 4-5 milyon dolar arasında olduğu yolundaydı. Fakat seçim ertesini dinlediğim radyo haberleri (Havana Radyosu, Küba Avusturalya'nın Sesi Radyosu v.s.) bu rakamın 20 milyon dolar civarında olduğu yolundaydı. Buradan çıkarılan sonuç şu olabilir: Sandinistalar'ın tercübeli olmadığı bir seçim kampanyasında, ABD destekli UNO çok iyi örgütlenmiş ve parasal olarak çok güçlenmişti. Elbetteki bu paraların çoğu illegal yollardan Nikaragua'ya sokulmuştu. Ve illegal olarak harcanmıştı. Ama nasıl ve nereye? İşte bu sorunun cevabını vermek o kadar kolay değildi. Seçimler Birleşmiş Milletler görevlileri tarafından gözlemleniyordu. Herşey açık ve adilmiş gibi bir ortam yaratılmıştı. Halen ABD'inde ve buna benzer yönetimlerde çok yaygın olan bir yöntem uygulanmış olamaz-

Sandinista yanlıları oldukları halde, nasıl olsa Sandinistaların kazanacaklarını sanarak oylarını UNO'ya sattıklarını itiraf etmişler. Oyların fiyatı 20 ila 200 dolar arasında değişiyormuş. 200 dolar bir Nikaragua'lı için astronomik bir rakamdır. Rahibe bu haberi, bu geçen yaz Orta Amerika'da görev yapan Kadınlar Misyonunun (women's Convoy) toplantısında eşimin arkadaşlarından birisine anlatmış. Seçimler sırasında Nikaragua'da gözlemlenilen bir risinden aynı konuda daha önceden de böyle bir rapor almıştım." (Kaynak: Phil Hughes, FYL, 8315 Lk City wy NE, suite 207, Seattle, WA 98115, Phil bu haberi Elektronik mektupla iyi tanıdığı ve güvendiği birisinden aldığı bildiriyor)
İnsan bu haberi bir dini telkin olarak algılamasa da, kendisini bazı hesaplar yapmaktan da alıkoyamıyor. Örneğin: 20 milyon doların yarısı oyları satın almak için harcanmış olsa bu oy başına 200 dolardan

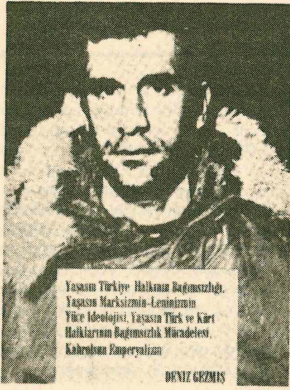
12 MART FAŞİZMİNE TESLİM OLMADILAR

**DEVİRİMCİ
İŞÇİ**

Hüseyin Cevahir

1 Haziran 1971'de İstanbul-
Maltepe'de çatışmada öldürüldü.

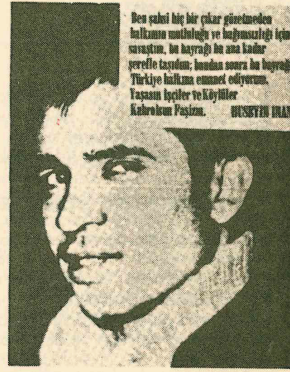
Yaşayan Türkiye Halkının Bağımsızlığı,
Yaşayan Marksizmin-Leninizmin
Yükse İdeolojisi, Yaşayan Türk ve Kürt
Halklarının Bağımsızlık Mücadelesi,
Kahraman Emperyalizm

DENİZ GEZMİS

Den Halkının bağımsızlığı ve emetliğine
için serfimize bir defa ölüyoruz, sizler,
beni asanlar, serbestliğimize, her gün
ölecektir. Biz halkımızın kimecelemeziz,
sizler Amerika'na kimecelemeziz,
Yaşayan Devrimciler Kahraman Pağtem,
YUSUF ASLAN

**DENİZ GEZMİS, YUSUF ASLAN ve
HÜSEYİN İNAN**
6 Mayıs 1972'de idam edildi'ler.

Den sabit bir bir çıkar gücünden
halkımıza emetliğine ve bağımsızlığı için
savuştun, bu bayrağı bu ana kadar
serfimize taşıdın, bundan sonra bu bayrağı
Türkiye halkına emmet edeceğiz,
Yaşayan İşçiler ve Köylüler
Kahraman Pağtem,
HÜSEYİN İNAN

İBRAHİM KAYPAKAYA

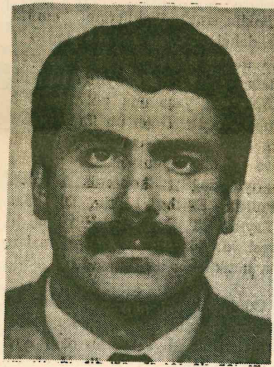
18 Mayıs 1973'de Diyarbakır Cezaevi'nin
de işkencece öldürüldü.

12 EYLÜL FAŞİZMİNE KARŞI MÜCADELEDE ŞEHİT DÜŞTÜLER

FIKİRİ SONMEZ

1938'de Fatsa'da doğdu. Fatsa
eski belediye başkanı idi. Fatsa
Devrimci Yol Davası'nda yargıla-
nırken 5.5.1985'de Cezaevi'nde iş-
kence ile öldürüldü.

AHMET PEHLİVAN

1953'de Artvin'de doğdu. Haziran
1984'de Tokat'da çatışmada öldürül-
dü.

ABDULLAH GULBUDAK

1946'da Fatsa'da doğdu. 15 Mayıs
1983'de Ankara Sivil Cezaevi'nde
işkence ile öldürüldü.

GÖKSAL MORGAN

1961'de Ardanuç'da doğdu. 9 Tem-
muz 1981'de Ardanuç'daki bir çatış-
mada öldürüldü.

MEHMET GÜMÜŞ

Keşap'da doğdu. 7 Temmuz 1981'
de Espiye'deki çatışmada şehit düş-
tü.

ASİM KESER

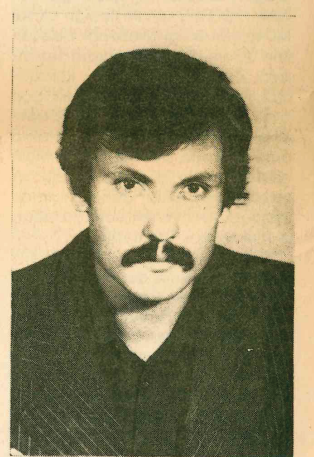
Ardanuç'da doğdu. Temmuz 81'
de Espiye'deki çatışmada şehit düş-
tü.

ZEKİ SUBAŞI

Şavşat'da doğdu. 7 Temmuz 1981-
de Espiye'deki çatışmada şehit düş-
tü.

HASAN SABİTOĞLU

Keşapta doğdu. 7 Temmuz 1981'
de Espiye'deki çatışmada şehit düş-
tü.

VEYSEL GÜNEY

Malatya'da doğdu. 11 Haziran 1981
günü G.Antep'te idam edildi.

SELİM MARTİN

1956 yılında İzmir'de doğdu. 27
Mayıs 1981 günü girdiği çatışmada
yaralandı, işkenceyle öldürüldü.

AYHAN GÖKVELİOĞLU

1956'da Tokat'da doğdu. Haziran
1984'de Tokat'da çatışmada öldürül-
dü.

M. ALİ SAĞIT

Mayıs 1984'de Denizli'de çatışmada
öldürüldü.

ALAYBÉY YILMAZ

1956 yılında doğdu. 23 Haziran
1982'de Gölcük Emniyet Müdürlü-
ğünde işkenceyle öldürüldü.

ÂLİ

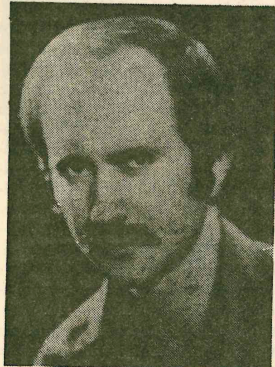
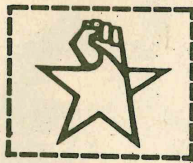
12 Temmuz 1982 günü Hatay'da
meydana gelen çatışmada cunta gü-
çleri tarafından katledildi.

SÜLEYMAN

12 Temmuz 1982'de Hatay'daki
çatışmada şehit düştü.

ARIF DURAN

1962'de Boçka'da doğdu. 12 Hazi-
ran 1981 günü cunta güçleri ile
girdiği çatışmada şehit düştü.

İbrahim Levent: 24 Haziran
1984'de Ünye'de cunta kuvvetleri-
le girdiği çatışmada öldürüldü.

GÜRSEL KÜÇÜKYILDIZ

Beşikdüzü'nde doğdu. 7 Temmuz 81-
de Espiye'deki çatışmada şehit düş-
tü.

AHMET KILIÇ

Espiye'de doğdu. 7 Temmuz 1981'
de Espiye'deki çatışmada şehit düş-
tü.

ALAADDİN MÜRTEZA

Tirebolu'da doğdu. 7 Temmuz 81'de
Espiye'deki çatışmada şehit düştü.

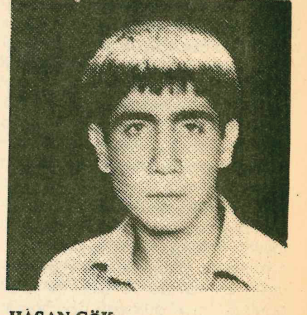

ENSAR KARAHAN

1953'de Şavşat'da doğdu. 15 Hazi-
ran 1981'de Artvin Emniyet Müdürlü-
ğünde işkenceyle öldürüldü.

M. Ali Sağıt

Mayıs 1984'te Denizli'de çatışma so-
nucu öldürüldü.

HASAN GÖK

1960 yılında Hozat'da doğdu. 6
Haziran 1982'de Ovacık'da çıkan ça-
tışmada şehit düştü.

Satılmış Şahin Dokuyucu:
1940 doğumlu. 17 Haziran 1982'de
Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde iş-
kencece öldürüldü.

ANILARI MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAK